

Arrest

nr. 266 688 van 14 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
Wynantsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. JORDENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op X 1992 geboren in het departement La Paz in El Salvador. Voor uw vertrek uit het land woonde u samen met uw man (...), uw dochter (...) en uw zontje (...) in het departement San Salvador. U leerde uw man kennen op het werk toen u op 8 augustus 2018 begon te werken bij Constructora Universal, een bouwbedrijf dat zich toelegt op vastgoed. U was er administratief assistente van de zaakvoerder, dhr. (...). Uw man was twee weken eerder begonnen bij

het bedrijf als vastgoedverkoper. Vanaf december 2018 hadden jullie officieel een relatie, maar op het werk hielden jullie verborgen dat jullie een koppel waren.

Vrijwel meteen nadat u bij Constructora Universal in dienst trad begon dhr. (...) u lastig te vallen. Hij maakte ongepaste opmerkingen, raakte uw lichaam aan en op 17 augustus 2018 stak hij zijn hand in uw blouse en kneep hij in uw borst. Hij vroeg u wel vaker of u na de werkuren kon blijven, maar u verzoonde steeds excuses. U wilde ontslag nemen en zocht naar ander werk, maar u vond niets. Aangezien u uw huishuur moest betalen en uw dochter moest onderhouden, en omdat u problemen had met uw ex die de alimentatie niet wilde betalen, zag u zich genoodzaakt om bij Constructora Universal te blijven werken tot u een oplossing had gevonden.

In februari 2019 ontdekte u dat u zwanger was van (...), wat wilde zeggen dat dhr. (...) u niet zou kunnen ontslaan. Uit angst dat hij (...) zou ontslaan als hij zou ontdekken dat het kind van hem was zei u aan uw baas dat het kind van uw ex-partner was. Uw baas wist echter dat u veel problemen had met uw ex en schold u uit. Ook tijdens uw zwangerschap bleef uw baas u seksueel intimideren, hij bood u alcohol aan ook al wist hij dat u zwanger was, hij vroeg u om voor hem te dansen en mishandelde u verbaal. U bracht uiteindelijk uw moeder van de situatie op de hoogte en zei dat u na uw zwangerschapsverlof niet meer wilde terugkeren naar uw werk. Een beetje later, toen u ongeveer vijf maanden zwanger was, bracht u ook uw man op de hoogte van de problemen.

U weet niet hoe, maar uw baas kwam te weten dat u zwanger was van (...). Op 31 juli 2019 liet dhr. (...) zijn financieel beheerder aan u melden dat u thuis kon blijven met behoud van loon tot en met uw zwangerschapsverlof. De beheerder vroeg u of u klacht zou indienen tegen dhr. (...), waarop u zei van niet. De financieel beheerder zou u daarop gezegd hebben dat als u dat echt wilde dat u dan maar klacht moest neerleggen, aangezien het toch een proces van jaren zou zijn en dhr. (...) een sterke verdediging heeft en sowieso zou winnen. Na die dag bleef u thuis en kreeg u een depressie.

De tijd ging voorbij en op 16 september 2019 begaf u zich naar het werk om uw loon op te halen. Daar sprak u met de wettelijk manager, mevrouw (...), die u liet weten dat dhr. (...) u niet meer wilde betalen voor de zes maanden na uw zwangerschapsverlof. In El Salvador is het echter zo dat een werkgever een werknemer niet mag ontslaan de eerste zes maanden na terugkeer uit zwangerschapsverlof en u dus minstens recht had op de uitbetaling van dat geld. U zei dat u klacht zou gaan indienen en dat u meteen ook klacht zou neerleggen voor seksuele intimidatie. Daarop gaf mevrouw (...) aan dat het niet de eerste keer was dat een vrouw hierover klaagde en dat ze weet had van het feit dat dhr. (...) al eerder een ex-werkneemster had omgekocht om geen klacht in te dienen. Jullie bespraken dit en kwamen uiteindelijk tot de oplossing dat mevrouw (...) ontslag zou nemen en dat ze u zou helpen met klacht indienen. Op 24 oktober 2019 ging u samen met mevrouw (...) klacht indienen tegen dhr. (...) bij het openbaar ministerie voor seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen.

Ondertussen bleef (...) werkzaam voor dhr. (...) en probeerde deze laatste om u er via (...) van te overtuigen een schikking te ondertekenen om de rechtszaak stop te zetten. Hij bood u de 3000 dollar aan voor de zes maanden dienst na uw zwangerschap en daar bovenop een schadevergoeding van 2000 dollar. Ook liet hij tegen (...) vallen dat het bedrag onderhandelbaar is. In ruil zou u een document moeten ondertekenen waarop u stelt dat uw werkgever of de andere werknemers van Constructora Universal u nooit schade hebben toegebracht. U ging niet akkoord.

Eind oktober 2019 deed dhr. (...) een laatste poging om u via (...) te overtuigen om een regeling te treffen, zo niet zou dhr. (...) de samenwerking met Vladimir moeten stopzetten. U weigerde opnieuw waardoor uw man ontslagen werd.

Na het ontslag van uw man kwam er nog twee of drie keer een advocaat van dhr. (...), met de naam (...) naar uw woning om u te overtuigen de documenten te tekenen. U liet hem nooit binnen en weigerde te tekenen.

Op 9 december 2019 werd u naar kantoor geroepen om uw ontslagvergoeding te gaan halen. Daar aangekomen werd u gezegd dat dhr. (...) uw vergoeding zou uitbetalen als u een document ondertekende waarin stond dat u nooit enige schade heeft geleden door uw werkgever. U wilde niet tekenen waarop dhr. (...) u 10000 dollar aanbood. U weigerde het geld aan te nemen en wilde gerechtigheid.

Op 12 december 2019 werden jullie door de rechtbank gecontacteerd om te zeggen dat de eerste zitting zou plaatsvinden op 18 december 2019. Op die zitting kwam dhr. (...) uiteindelijk niet opdagen omdat hij in de Verenigde Staten zat. Tijdens die zitting werd beslist dat dhr. (...) onmiddellijk moest terugkeren naar El Salvador, dat hij zich elke veertien dagen moest melden bij het gerecht en dat hij een contactverbod kreeg. Daarbij werd de zaak doorgestuurd van het vredegerecht naar een speciale onderzoeksrechter voor een leven zonder geweld en discriminatie voor vrouwen, voor een verder verloop van de procedure.

Op 19 december 2019 kwamen er in opdracht van dhr. (...) drie mannen naar jullie woning en werd er een geweer tegen jullie hoofd gezet. Jullie vermoeden dat één van hen een advocaat was. Onder dwang moesten jullie enkele documenten ondertekenen waarvan jullie niet weten wat erop stond. Daarnaast zeiden deze mannen dat jullie moesten vluchten, zo niet zouden ze jullie en jullie familie vermoorden. De volgende ochtend vertrokken jullie naar het huis van uw grootouders waar jullie nog één maand verbleven tot jullie het land verlieten.

Op 20 januari 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 28 januari 2020 een verzoek tot internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat dhr. (...) u en uw familie zal laten vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: jullie internationale paspoorten alsook die van de kinderen, jullie nationale identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, informatie over jullie reis, een dossier van uw rechtszaak (25p.), een psychologisch attest van uw psycholoog in El Salvador, een voorstel aangaande uw ontslagvergoeding, mailverkeer met uw openbaar aanklager in El Salvador, een bewijs dat een sociaal onderzoek werd aangevraagd in El Salvador, een voorstel tot overeenkomst van uw werkgever, een Belgisch psychologisch attest, informatie over de vergoeding waarop u wettelijk recht zou hebben en de berekening die uw werkgever had gemaakt, een update van de huidige stand van zaken aangaande uw rechtszaak, een USB-stick met opnames van gesprekken tussen uw partner en uw baas.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u vroeg om een vrouwelijke tolk en vrouwelijke medewerker. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en ging het persoonlijk onderhoud door in het bijzijn van een vrouwelijke tolk en vrouwelijk ambtenaar. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aan de voorwaarden voldoet voor erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U heeft immers niet aangetoond dat u geen beroep kan doen op bescherming door de overheid van uw land van herkomst.

Bescherming tegen actoren van vervolging kan volgens artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet alleen geboden worden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door (a) de staat, (b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen of (c) "niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade".

De bewoordingen in de wet impliceren een vermoeden van overheidsbescherming dat evenwel weerlegbaar is. De bewijslast hier ligt bij de verzoeker om internationale bescherming. De bewijsstandaard die wordt gehanteerd is evenwel afhankelijk van de algemene omstandigheden in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van de zaak. Hoewel het Salvadoraanse staatsapparaat, inclusief justitie en de veiligheidsdiensten, verzwakt en fragiel is, en voor zover uit landeninformatie kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is, kan evenwel ook niet besloten worden dat El Salvador als een "failed state" kan beschouwd worden of dat overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. Verzoeker moeten bijgevolg aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is. Evenwel moet in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador en rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers, de bewijsstandaard die vereist is om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag worden gezet. (Arrest nummer 243 705 van 5 november 2020 van de Verenigde Kamers van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu wordt vastgesteld dat u noch uw partner aantonen dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden tegen uw voormalige baas en zijn eventuele handlangers met betrekking tot de door u ingeroepen problemen, en evenmin dat jullie geen toegang zouden hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit uw verklaringen over de door jullie ingeroepen bedreigingen en de stappen die door het gerechtelijk apparaat zijn genomen tegen uw voormalige baas.

Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat uw toenmalige baas u in de periode 2018-2019 seksueel intimideerde, betastte en verbaal beledigde. Nadat er een arbeidsrechtelijk conflict ontstond betreffende verschuldigd loon op het einde van uw zwangerschap besloot u hem aan te klagen in dat verband en ook in verband met seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen. Uw baas probeerde u ervan te overtuigen om af te zien van de rechtszaak. Hij zou u een schadevergoeding betalen als u een document ondertekende waarin u bevestigde dat hij u geen schade had toegebracht. U weigerde dit en nadat uw zaak een eerste maal was voorgekomen op 18 december 2019, stuurde hij op 19 december 2019 drie mannen naar jullie woning die u onder bedreiging van een wapen verplichtten documenten met onbekende inhoud te ondertekenen en die zeiden dat ze u en uw familie zouden vermoorden als jullie niet naar het buitenland zouden vluchten.

Jullie ondernamen na de bedreigingen geen enkele poging om overheidsbescherming te krijgen maar doken onder bij uw grootouders tot aan jullie vertrek naar België, een maand later. Jullie tonen niet aan dat met betrekking tot jullie problemen geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is of dat jullie daar geen toegang toe zouden kunnen krijgen.

Internationale bescherming kan slechts worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoekers moeten daarbij aannemelijk maken dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput, wat in casu niet het geval is.

Uit uw verklaringen en de door jullie neergelegde documenten blijkt om te beginnen dat uw voormalige baas door de Salvadoraanse justitie wordt vervolgd voor seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen. U legt hiervan gerechtelijke stukken neer (stukken 8, 17).

Hierbij wordt opgemerkt dat u nadat u op het werk de wettelijk manager, mevrouw (...), in vertrouwen nam, meteen bijstand vond. Mevrouw (...) nam ontslag bij Constructora Universal om u te helpen klacht in te dienen bij het openbaar ministerie. Het was volgens haar immers niet de eerste keer dat dhr. (...) zich schuldig maakte aan dergelijke praktijken (CGVS 2012245B, p. 9). Nadat u klacht indiende werd u bijgestaan door een door uzelf gekozen advocaat, werd u een openbaar aanklager toegewezen en

kwam uw zaak voor het vredegerecht waar de rechter ongeveer twee maanden later besliste om dhr. (...) alternatieve maatregelen op te leggen in afwachting van het proces. Hieruit kwam voort dat hij niet in voorarrest moest zitten, maar hij moest zich vanaf die datum (en voor zover u weet tot op heden) tweewekelijks melden bij het gerecht. Daarnaast werd er ook een contactverbod opgelegd (CGVS 2012245B, p. 11). Na deze eerste zitting werden aan de beklaagde dus voorlopige maatregelen opgelegd. Ook werd uw zaak doorgestuurd naar een speciale onderzoeksrechter (CGVS 2012245B, p. 11, p. 15). Hieruit volgt dat, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in uw geval wel degelijk werd opgetreden door justitie. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Salvadoraanse justitie jullie ook bescherming zou kunnen en willen bieden, mocht uw baas in weerwil van de opgelegde maatregelen mensen inhuren om jullie te bedreigen.

Wat betreft het incident dat zich zou hebben voorgedaan op 19 december 2019, waarvan u aanhaalt dat dit ertoe leidde dat u het land verliet, zou het dan ook een logische stap voor u zijn geweest om zich voor hulp in de eerste plaats opnieuw te wenden tot de Salvadoraanse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u zich, nadat u onder dwang zou documenten ondertekend hebben, op geen enkel moment tot de Salvadoraanse autoriteiten heeft gewend. U ging niet naar de politie, noch naar het openbaar ministerie terwijl u al een procedure had lopen tegen dhr. (...), noch zocht u op enige andere wijze mogelijke hulp en/of bescherming (CGVS 2012245B; p. 14). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem of misdrijf kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Uw verklaring, namelijk dat u te veel schrik had omdat ze u hadden gezegd dat nog een klacht indienen het voor u erger zou maken, kan niet overtuigen (CGVS 2012245B, p. 15). Temeer jullie nog een maand bij uw grootouders zouden hebben verbleven na deze gebeurtenis en dus nog de tijd hadden om af te wachten welke maatregelen de Salvadoraanse autoriteiten zouden nemen indien jullie naar hen toestapten (CGVS 2012245B, p. 11). Ook dat u de openbaar aanklager niet kon vertrouwen is louter een blote bewering die weinig geloofwaardig lijkt. U zou de openbaar aanklager op de zitting zien praten hebben met de advocaat van uw voormalige baas (CGVS 2012245B, p. 15). Daar kan echter niet uit afgeleid worden dat ze niet betrouwbaar is. Dit geldt tevens ook voor uw latere bijkomende verklaring, namelijk dat blijkt dat de openbaar aanklager de kant van de verdediging koos omdat ze uw mails niet meer beantwoordde, wederom een blote bewering. U verklaart immers zelf dat u na 6 december 2019 nooit meer probeerde om contact op te nemen met de openbaar aanklager. Bovendien geeft u aan dat mevrouw (...) u vertelde dat u altijd een verandering van openbaar aanklager kon aanvragen en hebt u geen enkele actie ondernomen om dat te doen (CGVS 2012245B, p. 15).

In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Wanneer u echter nalaat de bevoegde instanties te contacteren, is het ook niet mogelijk om u uitgebreidere hulp te bieden.

Deze verklaringen vermogen dan ook niet aan te tonen dat de overheidsinstellingen in El Salvador de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen. U kan derhalve bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien in jullie individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kunnen deze ingeroepen bedreigingen niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u hebt ingediend kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen.

Jullie paspoorten, DUI's en huwelijksakte bevestigen jullie identiteit, die momenteel door het CGVS niet betwist wordt. Het psychologisch attest van uw psycholoog in El Salvador en van uw psycholoog in België bevestigen dat u psychologische bijstand zocht omwille van de situatie waarin u zich bevond.

Deze documenten veranderen echter niets aan het feit dat u naliert om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten.

Het voorstel van de ontslagvergoeding, het bewijs van een sociaal onderzoek, een voorstel tot overeenkomst en de berekeningen van wettelijke vergoedingen bevestigen uw verklaringen aangaande de seksuele intimidatie en de poging van dhr. (...) om u om te kopen om te zwijgen. Zij kunnen evenwel niets veranderen aan de inhoud van de beslissing.

De opnames op de USB-stick onderbouwen uw verklaringen aangaande de situatie waarin u zich bevond op het werk, maar kunnen verder niets bewijzen betreffende de latere bedreigingen die u zou hebben meegemaakt. Evenmin veranderen zij iets aan het feit dat u geen verdere nationale bescherming zocht.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (hierna: verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 24 juni 1987 geboren in het departement San Salvador in El Salvador. Voor uw vertrek uit het land woonde u samen met uw vrouw (...), uw stiefdochter (...) en uw zontje (...) in het departement San Salvador. U leerde uw vrouw kennen op het werk toen zij op 8 augustus 2018 begon te werken bij Constructora Universal, een bouwbedrijf dat zich toelegt op vastgoed. Zij was er administratief assistent van de zaakvoerder, dhr. (...). Zelf was u twee weken eerder begonnen bij het bedrijf als vastgoedverkoper. Vanaf december 2018 hadden jullie officieel een relatie, maar op het werk hielden jullie verborgen dat jullie een koppel waren.

Vrijwel meteen nadat u bij Constructora Universal in dienst trad begon dhr. (...) uw vrouw lastig te vallen. Hij maakte ongepaste opmerkingen, raakte haar lichaam aan en op 17 augustus 2018 stak hij zijn hand

in haar blouse en kneep hij in haar borst. Hij vroeg haar wel vaker of ze na de werkuren kon blijven, maar ze verzoon steeds excuses. Ze wilde ontslag nemen en zocht naar ander werk, maar ze vond niets. Aangezien ze haar huishuur moest betalen en haar dochter moest onderhouden en omdat ze problemen had met haar ex die de alimentatie niet wilde betalen zag ze zich genoodzaakt om bij Constructora Universal te blijven werken tot ze een oplossing had gevonden. U was zelf niet op de hoogte van de situatie tot ze u erover inlichtte toen ze ongeveer vijf maanden zwanger was.

In februari 2019 had ze ontdekt dat ze zwanger was, wat wilde zeggen dat dhr. (...) haar niet zou kunnen ontslaan. Uit angst dat hij in de plaats u zou ontslaan als hij zou ontdekken dat het kind van u was zei uw vrouw aan jullie baas dat het kind van haar ex-partner was. Jullie baas wist echter dat ze veel problemen had met haar ex en schold haar uit. Ook tijdens haar zwangerschap bleef jullie baas haar lastig vallen zonder dat u hiervan wist. Uiteindelijk bracht uw vrouw haar moeder op de hoogte van de situatie en zei ze dat ze na haar zwangerschapsverlof niet meer wilde terugkeren naar haar werk. Een beetje later bracht ze ook u op de hoogte van de problemen.

U weet niet hoe, maar jullie baas kwam erachter dat Cindy zwanger was van u. Op 31 juli 2019 liet dhr. (...) zijn financieel beheerder aan haar melden dat ze thuis kon blijven met behoud van loon tot en met haar zwangerschapsverlof. De beheerder vroeg haar of ze klacht zou indienen tegen dhr. (...), waarop ze zei van niet. De financieel beheerder zou haar daarop gezegd hebben dat als ze dat echt wilde dat ze dan maar klacht moest neerleggen, aangezien het toch een proces van jaren zou zijn en dhr. (...) een sterke verdediging heeft en sowieso zou winnen. Na die dag bleef uw vrouw thuis en kreeg ze een depressie.

De tijd ging voorbij en op 16 september 2019 begaf uw vrouw zich naar het werk om uw loon op te halen. Daar sprak ze met de wettelijk manager, mevrouw (...), die haar liet weten dat dhr. (...) haar niet meer wilde betalen voor de zes maanden na haar zwangerschapsverlof. In El Salvador is het echter zo dat een werkgever een werknemer niet mag ontslaan de eerste zes maanden na terugkeer uit zwangerschapsverlof en uw vrouw dus minstens recht had op de uitbetaling van dat geld. Uw vrouw zei dat ze klacht zou gaan indienen en dat ze meteen ook klacht zou neerleggen voor seksuele intimidatie. Daarop gaf mevrouw (...) aan dat het niet de eerste keer was dat een vrouw hierover klaagde en dat ze weet had van het feit dat dhr. (...) al eerder een exwerknemster had omgekocht om geen klacht in te dienen. Uw vrouw besprak de situatie met mevrouw (...) en samen kwamen ze tot de oplossing dat mevrouw (...) ontslag zou nemen en dat ze uw vrouw zou helpen met klacht indienen. Op 24 oktober 2019 gingen ze samen klacht indienen tegen dhr. (...) bij het openbaar ministerie voor seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen.

Ondertussen bleef u werkzaam voor dhr. (...) en probeerde hij om uw vrouw er via u van te overtuigen een schikking te ondertekenen om de rechtszaak stop te zetten. Hij bood haar de 3000 dollar aan voor de zes maanden dienst na haar zwangerschap en daar bovenop een schadevergoeding van 2000 dollar. Ook liet hij vallen dat het bedrag onderhandelbaar is. In ruil zou uw vrouw een document moeten ondertekenen waarop ze stelt dat haar werkgever of de andere werknemers van Constructora Universal haar nooit schade hebben toegebracht. Ze ging niet akkoord.

Eind oktober 2019 deed dhr. (...) een laatste poging om via u uw vrouw te overtuigen om een regeling te treffen, zo niet zou dhr. (...) de samenwerking met u stopzetten. U steunde uw vrouw en zij weigerde de regeling waardoor u ontslagen werd.

Na uw ontslag kwam er nog twee of drie keer een advocaat van dhr. (...), met de naam Salvador Portal naar jullie woning om uw vrouw te overtuigen de documenten te tekenen. Jullie lieten hem nooit binnen en uw vrouw weigerde te tekenen.

Op 9 december 2019 werd uw vrouw naar kantoor geroepen om haar ontslagvergoeding te gaan halen. Daar aangekomen werd haar gezegd dat dhr. Portal de vergoeding zou uitbetalen als ze een document ondertekende waarin stond dat ze nooit enige schade heeft geleden door uw werkgever. Ze wilde niet tekenen waarop dhr. Portal haar 10000 dollar aanbood. Uw vrouw weigerde het geld aan te nemen en wilde gerechtigheid.

Op 12 december 2019 werden jullie door de rechtbank gecontacteerd om te zeggen dat de eerste zitting zou plaatsvinden op 18 december 2019. Op die zitting kwam dhr. (...) uiteindelijk niet opdagen omdat hij in de Verenigde Staten zat. Tijdens die zitting werd beslist dat dhr. (...) onmiddellijk moest terugkeren naar El Salvador, dat hij zich elke veertien dagen moest melden bij het gerecht en dat hij een

contactverbod kreeg. Daarbij werd de zaak doorgestuurd van het vredegerecht naar een speciale onderzoeksrechter voor een leven zonder geweld en discriminatie voor vrouwen voor een verder verloop van de procedure.

Op 19 december 2019 kwamen er in opdracht van dhr. (...) drie mannen naar jullie woning en werd er een geweer tegen jullie hoofd gezet. Jullie vermoeden dat één van hen een advocaat was. Onder dwang moesten jullie enkele documenten ondertekenen waarvan jullie niet weten wat erop stond. Daarnaast zeiden deze mannen dat jullie moesten vluchten, zo niet zouden ze jullie en jullie familie vermoorden. De volgende ochtend vertrokken jullie naar het huis van uw grootouders waar jullie nog één maand verbleven tot jullie het land verlieten.

Op 20 januari 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 28 januari 2020 een verzoek tot internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat dhr. (...) u en uw familie zal laten vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: jullie internationale paspoorten alsook die van de kinderen, jullie nationale identiteitskaarten, jullie huwelijksakte, informatie over jullie reis, een dossier van de rechtszaak (25p.), een psychologisch attest van uw vrouw van El Salvador, een voorstel aangaande haar ontslagvergoeding, mailverkeer met jullie advocaat in El Salvador, een bewijs dat een sociaal onderzoek werd aangevraagd in El Salvador, een voorstel tot overeenkomst van uw werkgever, een Belgisch psychologisch attest van uw vrouw, informatie over de vergoeding waarop uw vrouw wettelijk recht zou hebben en de berekening die jullie werkgever had gemaakt, een update van de huidige stand van zaken aangaande de rechtszaak, een USBstick met opnames van gesprekken tussen u en uw baas.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde asielmotieven als die van uw vrouw, (...). Bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat jullie er niet in geslaagd zijn om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat jullie een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voor de inhoudelijke argumentatie wordt verwezen naar de beslissing van uw vrouw:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aan de voorwaarden voldoet voor erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U heeft immers niet aangetoond dat u geen beroep kan doen op bescherming door de overheid van uw land van herkomst.

Bescherming tegen actoren van vervolging kan volgens artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet alleen geboden worden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door (a) de staat, (b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen of (c) "niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade".

De bewoordingen in de wet impliceren een vermoeden van overheidsbescherming dat evenwel weerlegbaar is. De bewijslast hier ligt bij de verzoeker om internationale bescherming. De bewijsstandaard die wordt gehanteerd is evenwel afhankelijk van de algemene omstandigheden in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van de zaak. Hoewel het Salvadoraanse staatsapparaat, inclusief justitie en de veiligheidsdiensten, verzwakt en fragiel is, en voor zover uit landeninformatie kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is, kan evenwel ook niet besloten worden dat El Salvador als een "failed state" kan beschouwd worden of dat overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. Verzoeker moeten bijgevolg aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is. Evenwel moet in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador en rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers, de bewijsstandaard die vereist is om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag worden gezet. (Arrest nummer 243 705 van 5 november 2020 van de Verenigde Kamers van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu wordt vastgesteld dat u noch uw partner aantonen dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden tegen uw voormalige baas en zijn eventuele handlangers met betrekking tot de door u ingeroepen problemen, en evenmin dat jullie geen toegang zouden hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit uw verklaringen over de door jullie ingeroepen bedreigingen en de stappen die door het gerechtelijk apparaat zijn genomen tegen uw voormalige baas.

Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat uw toenmalige baas u in de periode 2018-2019 seksueel intimideerde, betastte en verbaal beledigde. Nadat er een arbeidsrechtelijk conflict ontstond betreffende verschuldigd loon op het einde van uw zwangerschap besloot u hem aan te klagen in dat verband en ook in verband met seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen. Uw baas probeerde u ervan te overtuigen om af te zien van de rechtszaak. Hij zou u een schadevergoeding betalen als u een document ondertekende waarin u bevestigde dat hij u geen schade had toegebracht. U weigerde dit en nadat uw zaak een eerste maal was voorgekomen op 18 december 2019, stuurde hij op 19 december 2019 drie mannen naar jullie woning die u onder bedreiging van een wapen verplichtten documenten met onbekende inhoud te ondertekenen en die zeiden dat ze u en uw familie zouden vermoorden als jullie niet naar het buitenland zouden vluchten.

Jullie ondernamen na de bedreigingen geen enkele poging om overheidsbescherming te krijgen maar doken onder bij uw grootouders tot aan jullie vertrek naar België, een maand later. Jullie tonen niet aan dat met betrekking tot jullie problemen geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is of dat jullie daar geen toegang toe zouden kunnen krijgen.

Internationale bescherming kan slechts worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoekers moeten daarbij aannemelijk maken dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput, wat in casu niet het geval is.

Uit uw verklaringen en de door jullie neergelegde documenten blijkt om te beginnen dat uw voormalige baas door de Salvadoraanse justitie wordt vervolgd voor seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen. U legt hiervan gerechtelijke stukken neer (stukken 8, 17).

Hierbij wordt opgemerkt dat u nadat u op het werk de wettelijk manager, mevrouw (...), in vertrouwen nam, meteen bijstand vond. Mevrouw (...) nam ontslag bij Constructora Universal om u te helpen klacht in te dienen bij het openbaar ministerie. Het was volgens haar immers niet de eerste keer dat dhr. (...) zich schuldig maakte aan dergelijke praktijken (CGVS 2012245B, p. 9). Nadat u klacht indiende werd u bijgestaan door een door uzelf gekozen advocaat, werd u een openbaar aanklager toegewezen en

kwam uw zaak voor het vredegerecht waar de rechter ongeveer twee maanden later besliste om dhr. (...) alternatieve maatregelen op te leggen in afwachting van het proces. Hieruit kwam voort dat hij niet in voorarrest moest zitten, maar hij moest zich vanaf die datum (en voor zover u weet tot op heden) tweewekelijks melden bij het gerecht. Daarnaast werd er ook een contactverbod opgelegd (CGVS 2012245B, p. 11). Na deze eerste zitting werden aan de beklaagde dus voorlopige maatregelen opgelegd. Ook werd uw zaak doorgestuurd naar een speciale onderzoeksrechter (CGVS 2012245B, p. 11, p. 15). Hieruit volgt dat, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in uw geval wel degelijk werd opgetreden door justitie. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Salvadoraanse justitie jullie ook bescherming zou kunnen en willen bieden, mocht uw baas in weerwil van de opgelegde maatregelen mensen inhuren om jullie te bedreigen.

Wat betreft het incident dat zich zou hebben voorgedaan op 19 december 2019, waarvan u aanhaalt dat dit ertoe leidde dat u het land verliet, zou het dan ook een logische stap voor u zijn geweest om zich voor hulp in de eerste plaats opnieuw te wenden tot de Salvadoraanse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u zich, nadat u onder dwang zou documenten ondertekend hebben, op geen enkel moment tot de Salvadoraanse autoriteiten heeft gewend. U ging niet naar de politie, noch naar het openbaar ministerie terwijl u al een procedure had lopen tegen dhr. (...), noch zocht u op enige andere wijze mogelijke hulp en/of bescherming (CGVS 2012245B; p. 14). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem of misdrijf kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Uw verklaring, namelijk dat u te veel schrik had omdat ze u hadden gezegd dat nog een klacht indienen het voor u erger zou maken, kan niet overtuigen (CGVS 2012245B, p. 15). Temeer jullie nog een maand bij uw grootouders zouden hebben verbleven na deze gebeurtenis en dus nog de tijd hadden om af te wachten welke maatregelen de Salvadoraanse autoriteiten zouden nemen indien jullie naar hen toestapten (CGVS 2012245B, p. 11). Ook dat u de openbaar aanklager niet kon vertrouwen is louter een blote bewering die weinig geloofwaardig lijkt. U zou de openbaar aanklager op de zitting zien praten hebben met de advocaat van uw voormalige baas (CGVS 2012245B, p. 15). Daar kan echter niet uit afgeleid worden dat ze niet betrouwbaar is. Dit geldt tevens ook voor uw latere bijkomende verklaring, namelijk dat blijkt dat de openbaar aanklager de kant van de verdediging koos omdat ze uw mails niet meer beantwoordde, wederom een blote bewering. U verklaart immers zelf dat u na 6 december 2019 nooit meer probeerde om contact op te nemen met de openbaar aanklager. Bovendien geeft u aan dat mevrouw (...) u vertelde dat u altijd een verandering van openbaar aanklager kon aanvragen en hebt u geen enkele actie ondernomen om dat te doen (CGVS 2012245B, p. 15).

In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Wanneer u echter nalaat de bevoegde instanties te contacteren, is het ook niet mogelijk om u uitgebreidere hulp te bieden.

Deze verklaringen vermogen dan ook niet aan te tonen dat de overheidsinstellingen in El Salvador de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen. U kan derhalve bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien in jullie individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kunnen deze ingeroepen bedreigingen niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u hebt ingediend kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen.

Jullie paspoorten, DUI's en huwelijksakte bevestigen jullie identiteit, die momenteel door het CGVS niet betwist wordt. Het psychologisch attest van uw psycholoog in El Salvador en van uw psycholoog in België bevestigen dat u psychologische bijstand zocht omwille van de situatie waarin u zich bevond.

Deze documenten veranderen echter niets aan het feit dat u naliert om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten.

Het voorstel van de ontslagvergoeding, het bewijs van een sociaal onderzoek, een voorstel tot overeenkomst en de berekeningen van wettelijke vergoedingen bevestigen uw verklaringen aangaande de seksuele intimidatie en de poging van dhr. (...) om u om te kopen om te zwijgen. Zij kunnen evenwel niets veranderen aan de inhoud van de beslissing.

De opnames op de USB-stick onderbouwen uw verklaringen aangaande de situatie waarin u zich bevond op het werk, maar kunnen verder niets bewijzen betreffende de latere bedreigingen die u zou hebben meegemaakt. Evenmin veranderen zij iets aan het feit dat u geen verdere nationale bescherming zocht.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 1 tot 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad Verzoekende partijen evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aan de voorwaarden voldoet voor erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U heeft immers niet aangetoond dat u geen beroep kan doen op bescherming door de overheid van uw land van herkomst.

Bescherming tegen actoren van vervolging kan volgens artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet alleen geboden worden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door (a) de staat, (b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen of (c) “niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”.

De bewoordingen in de wet impliceren een vermoeden van overheidsbescherming dat evenwel weerlegbaar is. De bewijslast hier ligt bij de verzoeker om internationale bescherming. De bewijsstandaard die wordt gehanteerd is evenwel afhankelijk van de algemene omstandigheden in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van de zaak. Hoewel het Salvadoraanse staatsapparaat, inclusief justitie en de veiligheidsdiensten, verzwakt en fragiel is, en voor zover uit landeninformatie kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is, kan evenwel ook niet besloten worden dat El Salvador als een “failed state” kan beschouwd worden of dat overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. Verzoeker moeten bijgevolg aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is. Evenwel moet in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador en rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers, de bewijsstandaard die vereist is om het vermoeden van bescherming door actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet te weerleggen, laag worden gezet. (Arrest nummer 243 705 van 5 november 2020 van de Verenigde Kamers van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu wordt vastgesteld dat u noch uw partner aantonen dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden tegen uw voormalige baas en zijn eventuele handlangers met

betrekking tot de door u ingeroepen problemen, en evenmin dat jullie geen toegang zouden hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit uw verklaringen over de door jullie ingeroepen bedreigingen en de stappen die door het gerechtelijk apparaat zijn genomen tegen uw voormalige baas.

Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat uw toenmalige baas u in de periode 2018-2019 seksueel intimideerde, betastte en verbaal beledigde. Nadat er een arbeidsrechtelijk conflict ontstond betreffende verschuldigd loon op het einde van uw zwangerschap besloot u hem aan te klagen in dat verband en ook in verband met seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen. Uw baas probeerde u ervan te overtuigen om af te zien van de rechtszaak. Hij zou u een schadevergoeding betalen als u een document ondertekende waarin u bevestigde dat hij u geen schade had toegebracht. U weigerde dit en nadat uw zaak een eerste maal was voorgekomen op 18 december 2019, stuurde hij op 19 december 2019 drie mannen naar jullie woning die u onder bedreiging van een wapen verplichtten documenten met onbekende inhoud te ondertekenen en die zeiden dat ze u en uw familie zouden vermoorden als jullie niet naar het buitenland zouden vluchten.

Jullie ondernamen na de bedreigingen geen enkele poging om overheidsbescherming te krijgen maar doken onder bij uw grootouders tot aan jullie vertrek naar België, een maand later. Jullie tonen niet aan dat met betrekking tot jullie problemen geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is of dat jullie daar geen toegang toe zouden kunnen krijgen.

Internationale bescherming kan slechts worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoekers moeten daarbij aannemelijk maken dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput, wat in casu niet het geval is.

Uit uw verklaringen en de door jullie neergelegde documenten blijkt om te beginnen dat uw voormalige baas door de Salvadoraanse justitie wordt vervolgd voor seksuele intimidatie, andere seksuele agressie en gewelddadige uitlatingen tegenover vrouwen. U legt hiervan gerechtelijke stukken neer (stukken 8, 17).

Hierbij wordt opgemerkt dat u nadat u op het werk de wettelijk manager, mevrouw (...), in vertrouwen nam, meteen bijstand vond. Mevrouw (...) nam ontslag bij Constructora Universal om u te helpen klacht in te dienen bij het openbaar ministerie. Het was volgens haar immers niet de eerste keer dat dhr. (...) zich schuldig maakte aan dergelijke praktijken (CGVS 2012245B, p. 9). Nadat u klacht indiende werd u bijgestaan door een door uzelf gekozen advocaat, werd u een openbaar aanklager toegewezen en kwam uw zaak voor het vrederecht waar de rechter ongeveer twee maanden later besliste om dhr. (...) alternatieve maatregelen op te leggen in afwachting van het proces. Hieruit kwam voort dat hij niet in voorarrest moest zitten, maar hij moest zich vanaf die datum (en voor zover u weet tot op heden) tweewekelijks melden bij het gerecht. Daarnaast werd er ook een contactverbod opgelegd (CGVS 2012245B, p. 11). Na deze eerste zitting werden aan de beklaagde dus voorlopige maatregelen opgelegd. Ook werd uw zaak doorgestuurd naar een speciale onderzoeksrechter (CGVS 2012245B, p. 11, p. 15). Hieruit volgt dat, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in uw geval wel degelijk werd opgetreden door justitie. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Salvadoraanse justitie jullie ook bescherming zou kunnen en willen bieden, mocht uw baas in weerwil van de opgelegde maatregelen mensen inhuren om jullie te bedreigen.

Wat betreft het incident dat zich zou hebben voorgedaan op 19 december 2019, waarvan u aanhaalt dat dit ertoe leidde dat u het land verliet, zou het dan ook een logische stap voor u zijn geweest om zich voor hulp in de eerste plaats opnieuw te wenden tot de Salvadoraanse autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u zich, nadat u onder dwang zou documenten ondertekend hebben, op geen enkel moment tot de Salvadoraanse autoriteiten heeft gewend. U ging niet naar de politie, noch naar het openbaar ministerie terwijl u al een procedure had lopen tegen dhr. (...), noch zocht u op enige andere wijze mogelijke hulp en/of bescherming (CGVS 2012245B; p. 14). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem of misdrijf kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

Uw verklaring, namelijk dat u te veel schrik had omdat ze u hadden gezegd dat nog een klacht indienen het voor u erger zou maken, kan niet overtuigen (CGVS 2021245B, p. 15). Temeer jullie nog een maand bij uw grootouders zouden hebben verbleven na deze gebeurtenis en dus nog de tijd hadden om af te

wachten welke maatregelen de Salvadoraanse autoriteiten zouden nemen indien jullie naar hen toestapten (CGVS 2021245B, p. 11). Ook dat u de openbaar aanklager niet kon vertrouwen is louter een blote bewering die weinig geloofwaardig lijkt. U zou de openbaar aanklager op de zitting zien praten hebben met de advocaat van uw voormalige baas (CGVS 2021245B, p. 15). Daar kan echter niet uit afgeleid worden dat ze niet betrouwbaar is. Dit geldt tevens ook voor uw latere bijkomende verklaring, namelijk dat blijkt dat de openbaar aanklager de kant van de verdediging koos omdat ze uw mails niet meer beantwoordde, wederom een blote bewering. U verklaart immers zelf dat u na 6 december 2019 nooit meer probeerde om contact op te nemen met de openbaar aanklager. Bovendien geeft u aan dat mevrouw (...) u vertelde dat u altijd een verandering van openbaar aanklager kon aanvragen en hebt u geen enkele actie ondernomen om dat te doen (CGVS 2012245B, p. 15).

In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Wanneer u echter nalaat de bevoegde instanties te contacteren, is het ook niet mogelijk om u uitgebreidere hulp te bieden.

Deze verklaringen vermogen dan ook niet aan te tonen dat de overheidsinstellingen in El Salvador de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen. U kan derhalve bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien in jullie individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kunnen deze ingeroepen bedreigingen niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u hebt ingediend kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen.

Jullie paspoorten, DUI's en huwelijksakte bevestigen jullie identiteit, die momenteel door het CGVS niet betwist wordt. Het psychologisch attest van uw psycholoog in El Salvador en van uw psycholoog in België bevestigen dat u psychologische bijstand zocht omwille van de situatie waarin u zich bevond. Deze documenten veranderen echter niets aan het feit dat u naliel om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten.

Het voorstel van de ontslagvergoeding, het bewijs van een sociaal onderzoek, een voorstel tot overeenkomst en de berekeningen van wettelijke vergoedingen bevestigen uw verklaringen aangaande de seksuele intimidatie en de poging van dhr. (...) om u om te kopen om te zwijgen. Zij kunnen evenwel niets veranderen aan de inhoud van de beslissing.

De opnames op de USB-stick onderbouwen uw verklaringen aangaande de situatie waarin u zich bevond op het werk, maar kunnen verder niets bewijzen betreffende de latere bedreigingen die u zou hebben meegemaakt. Evenmin veranderen zij iets aan het feit dat u geen verdere nationale bescherming zocht.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr.

37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoekende partijen erop wijzen dat de vrees van verzoekster is gebaseerd op het behoren tot een sociale groep, met name die van bijzonder kwetsbare Salvadoraanse vrouwen en menen dat zij aldus *prima facie* een nood aan internationale bescherming hebben in de zin van het Verdrag van Genève dient te worden benadrukt dat vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, eerst alle nationale middelen op redelijke wijze zijn uitgeput. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij geen toegang hadden of in geval van terugkeer zullen hebben tot bescherming vanwege de Salvadoraanse autoriteiten tegen mogelijk gewelddadig gedrag van hun ex-werkgever.

Volgens artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet kan vervolging of ernstige schade uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of

willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. De bescherming door de overheid of partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de in artikel 48/5 § 1 bedoelde actoren van bescherming redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. Het is in beginsel aan verzoekende partijen om aan te tonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is. De bewijsstandaard die wordt gehanteerd is evenwel afhankelijk van de algemene omstandigheden in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van de zaak. (zie EASO, “*Qualification for international protection (Directive 2011/95/EU) - A Judicial Analysis*”, december 2016, p. 59, 63 en 68; UNHCR guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 27).

De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoekende partijen moeten daarbij aannemelijk maken dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de Salvadoraanse overheid hebben uitgeput en geen overheidsbescherming beschikbaar is

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet aantonen dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden tegen hun voormalige werkgever, en zijn eventuele handlangers met betrekking tot de door hen ingeroepen problemen, en evenmin dat zij geen toegang zouden hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Uit de verklaringen en neergelegde stukken van verzoekende partijen blijkt immers dat verzoekster meteen bijstand vond op haar werk nadat ze aldaar de wettelijke manager in vertrouwen had genomen over de problemen met haar voormalige werkgever; dat verzoekster nadat zij klacht had ingediend tegen haar voormalige werkgever, werd bijgestaan door een door haarzelf gekozen advocaat; dat haar een openbaar aanklager werd toegewezen en haar zaak voor het vrederecht kwam waarbij de rechter ongeveer twee maanden later besliste om hun voormalige baas alternatieve maatregelen op te leggen in afwachting van het proces; dat hij zich vanaf die datum tweewekelijks moest melden bij het gerecht en er een contactverbod werd opgelegd, dat verzoeksters zaak werd doorgestuurd naar een speciale onderzoeksrechter en dat verzoekster zich na het incident van 19 december 2019 evenwel op geen enkel moment tot de Salvadoraanse autoriteiten heeft gewend en hiervoor geen afdoende uitleg kan geven. Verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat zij alle redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de Salvadoraanse overheid hebben uitgeput noch dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden.

De Raad acht het in de voormelde omstandigheden allerm minst aannemelijk dat verzoekende partijen zich na het incident van 19 december 2019, en wat voor hen de aanleiding was om het land te verlaten, niet opnieuw hebben gewend tot de Salvadoraanse autoriteiten, noch zochten zij op enige andere wijze mogelijke hulp en/of bescherming hoewel zij wel al een procedure hadden lopen tegen hun voormalige werkgever. Indien verzoekende partijen dergelijke feiten niet aangeven, kan er ook onmogelijk worden verwacht dat de overheden daadwerkelijk optreden.

Verzoekende partijen tonen op geen enkele wijze concreet aan dat de Salvadoraanse overheden in hun geval geen bescherming willen of kunnen bieden, noch dat zij geen beroep kunnen doen op doeltreffende overheidsbescherming of er geen toegang toe hebben. Door geen enkele poging te doen om hulp of bescherming te verkrijgen in El Salvador voor de beweerde feiten van 19 december 2019 blijven verzoekende partijen niet alleen in gebreke concreet aan te tonen dat het voor hen niet mogelijk zou zijn om naar de autoriteiten te stappen en bescherming te krijgen, maar wordt hierdoor tevens de ernst en de geloofwaardigheid van deze door hen beweerde feiten ondermijnd.

Verzoekende partijen zijn echter van mening dat verschillende factoren ertoe leiden dat zij geen effectieve en niet-tijdelijke bescherming van hun nationale autoriteiten kunnen krijgen.

Zo is er volgens hen de vaststelling dat verzoekster een vrouw is die het slachtoffer is geweest van gendergeweld, dat zij niet over dezelfde financiële middelen beschikken als hun voormalige werkgever en dat de advocaat van verzoeksters voormalige werkgever één van de bekendste advocaten in El Salvador is die nauwe banden onderhoudt met de autoriteiten. Daarnaast stellen verzoekende partijen dat uit vele objectieve en recente rapporten blijkt dat corruptie welig tiert binnen de rechterlijke macht in El Salvador. Ze onderstrepen dat het gebrek aan doeltreffendheid van het rechtssysteem des te meer geldt wanneer er mensen met een zekere mate van macht betrokken zijn bij een zaak. Verzoekers verwijzen ter zake naar hun verklaringen dat hoewel de openbare aanklager de voorlopige hechtenis van hun voormalige werkgever had gevraagd, hij ervan af kwam met alternatieve maatregelen, dat de

openbare aanklager nooit heeft geantwoord op hun mail aangaande de personen die vanwege hun voormalige werkgever langskwamen om hen financiële overeenkomsten aan te bieden, en de openbaar aanklager hen nooit op de hoogte heeft gehouden op de dag van de inleidende zitting en een gesprek heeft gevoerd en nummers uitgewisseld met de advocaat van de tegenpartij hetgeen, in strijd is met haar verplichting tot onafhankelijkheid en schijn van onafhankelijkheid.

De Raad wijst erop dat deze door verzoekende partijen aangehaalde factoren de Salvadoraanse autoriteiten er evenwel niet van hebben weerhouden om wel degelijk op te treden tegen hun voormalige werkgever. Zoals duidelijk blijkt uit verzoekers' verklaringen en de neergelegde stukken werden er verschillende stappen ondernomen tegen voornoemd persoon. Uit wat voorafgaat blijkt aldus geenszins dat hun voormalige werkgever onaantastbaar zou zijn of dat hen hulp en bescherming door de Salvadoraanse autoriteiten werd geweigerd.

De beweringen omtrent het wantrouwen dat zij koesteren ten aanzien van het openbaar ministerie inzake hun onafhankelijkheid, blijven slechts algemene beweringen en worden niet concreet aangetoond. Ook tonen zij met dergelijke beweringen niet aan dat zij niet aan dat zij alle redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de Salvadoraanse overheid hebben uitgeput noch dat de Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden, zoals duidelijk blijkt uit wat voorafgaat.

Verzoekende partijen bezorgen de Raad per aanvullende nota het vonnis met beëdigde vertaling waarbij de definitieve buitenvervolginstelling van de voormalig werkgever van verzoekende partijen wordt uitgesproken alsook een screenshot waaruit blijkt dat verzoekster de kopie van het vonnis van haar advocaat heeft ontvangen vergezeld van een beëdigde vertaling. Ook uit het vonnis blijkt in weerwil tot wat verzoekende partijen in hun aanvullende nota trachten te laten uitschijnen niet dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zouden zijn hen bescherming te kunnen of willen bieden.

Uit het vonnis blijkt dat de rechtbank in het bezit werd gesteld van het stuk waarbij verzoekende partijen verklaren af te zien van de voortzetting van de procedure of om hieraan deel te nemen en dat de rechtbank aangeeft mondeling te verifiëren dat dergelijke verklaringen vrij van dwang gegeven werden. Uit het vonnis blijkt inderdaad dat de rechter het hiertoe noodzakelijk achtte een psychosociaal onderzoek uit te voeren teneinde concreet vast te stellen dat verzoekster, zoals zij in de brief heeft aangegeven, niet meer wil deelnemen aan de strafprocedure. Uit het vonnis blijkt tevens dat de door de rechtbank aangewezen deskundigen verklaarden dat het niet mogelijk was om in contact te treden met verzoekster, maar enkel met haar "licentiaat" J. J. die verklaarde dat verzoekster niet langer woonachtig is op het opgegeven adres en dat haar asiel werd aangeboden in een ander land, waardoor er aldus geen andere manier was om haar te contacteren. Uit het vonnis blijkt tevens dat de rechtbank alle middelen heeft uitgeput om verzoekster te informeren over de kennisgevingen in deze strafprocedure en om op haar aanwezigheid te rekenen tijdens de hoorzitting. Tot slot oordeelde de rechtbank dat verzoekers' voormalige werkgever buiten vervolging werd gesteld.

De Raad stelt vast dat verzoekster het tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ook heeft over "licentiaat J. (...) J.(...)", die haar heeft bijgestaan om een afschrift te bekomen van het dossier op de rechtbank, hetgeen zij ook neerlegde op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dit op 7 augustus 2020, zoals blijkt uit het administratief dossier. Deze "licentiaat J.(...) J. (...)" wordt evenzeer vermeldt in het thans door verzoekende partijen neergelegde vonnis van 5 mei 2021 als verzoeksters gevolmachtigde die evenzeer in kennis werd gesteld van de onderhavige zitting, doch naliet aldaar te verschijnen. Ook bestempelen verzoekende partijen in hun aanvullende nota deze persoon als de raadvrouw van verzoekster.

De Raad stelt evenzeer vast dat verzoekster zelf verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 december 2020 dat door het feit dat zij hun getuigenis niet kunnen geven haar voormalig werkgever waarschijnlijk een "kwietschelding" van de tenlastelegging zal bekomen en dat dat hetgeen is dat hij zoekt (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

Aangezien verzoekster tevens verklaarde met J.J. te communiceren via haar moeder (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13) acht de Raad het dan ook niet aannemelijk dat verzoekster aan J.J. nooit te kennen heeft gegeven dat haar verklaring waarbij zij afzag van de verderzetting van de procedure

onder dwang was bekomen, om zo te verhinderen dat haar voormalig werkgever buiten vervolging zou worden gesteld, terwijl zij zich blijkens haar eigen verklaringen hiervan wel degelijk bewust was.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat verzoekster wanneer haar gevraagd wordt naar de huidige stand van zaken, stelt zij dat zij hierover geen informatie heeft gevraagd en liefst alles wil vergeten (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

Uit het voorgelegde vonnis blijkt dat de door de rechtbank aangestelde deskundigen via J.J. verzoekster trachtten te contacteren, dat J.J. ook in kennis werd stelde van de datum van de inleidende hoorzitting, waardoor niet kan worden besloten dat verzoekende partijen op geen enkele wijze in staat werden gesteld hun versie van de feiten te geven. Er werden door de rechtbank zelfs deskundigen aangesteld om te verifiëren of verzoekers' verklaringen af te zien van de procedure onder dwang waren gegeven en werd J.J., die verzoekster zelf bestempelt als haar raadvrouw en met wie zij reeds voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in contact stond, vermeld als gevolmachtigde in het dossier en in kennis gesteld van de datum van de terechtzitting, alwaar zij blijkens het vonnis niet verscheen. Bovendien blijkt uit het vonnis dat er nog beroep tegen kan worden aangetekend.

In het licht van voormelde vaststellingen en de neergelegde documenten, kan dan ook niet worden aangenomen dat de Salvadoraanse overheden in hun geval geen bescherming willen of kunnen bieden, noch dat zij geen beroep kunnen doen op doeltreffende overheidsbescherming of er geen toegang toe hebben.

Waar verzoekende partijen de zinsnede uit het vonnis dat er bewijselementen werden aangeboden, maar dat ze bij de afsluiting van de hoorzitting niet aan de processtukken werden toegevoegd, aanhalen en hieruit afleiden dat het openbaar ministerie zijn werk niet goed heeft gedaan, doen zij geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Verzoekende partijen verwijzen ook naar de screenshots van de berichten van verzoekster en haar advocaat J.J., waaruit blijkt dat zij stelde dat hoewel de bewijzen vermeld werden, ze niet werden toegevoegd door het openbaar ministerie en het gegeven dat het openbaar ministerie nooit geantwoord heeft op de brief van verzoekers waarin zij *“hun vrees uitspraken en bescherming vroegen, gezien de herhaaldelijke en dreigende bezoeken van verschillende raadslieden van verzoeksters voormalige werkgever aan hun huis om hen financiële overeenkomsten aan te bieden vóór het incident van 19.12.2019”*, maar dit doet evenmin iets af aan voormelde vaststellingen. Zij gaan er ook aan voorbij dat zij na het incident van 19 december 2019, en wat voor hen de aanleiding was om het land te verlaten, zich niet opnieuw hebben gewend tot de Salvadoraanse autoriteiten, noch op enige andere wijze mogelijke hulp en/of bescherming zochten, hoewel zij wel al een procedure hadden lopen tegen hun voormalige werkgever.

De stelling dat hun ex-werkgever buiten vervolging werd gesteld omdat het openbaar ministerie fouten heeft begaan om hieruit te besluiten dat verzoekers geen aanspraak kunnen maken op een doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming en zij in gevaar zijn in geval van terugkeer, kan niet worden gevolgd en blijkt geenszins uit de door verzoekers afgelegde verklaringen en het geheel aan documenten.

Het louter verwijzen naar algemene informatie over onder meer de toegang tot de rechter voor vrouwen, corruptie en gender gerelateerd geweld, kan deze concrete vaststellingen dan ook niet in een ander daglicht plaatsen. Deze algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst geen aanspraak kunnen maken op een doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming en zij in gevaar zijn in geval van terugkeer.

Het argument dat de verwerende partij geen enkel element van het vluchtverhaal betwist, is gelet op voormelde vaststellingen dan ook niet relevant.

Aangezien het zoals verzoekster zelf aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud de bedoeling van haar voormalig werkgever om buiten vervolging te worden gesteld, hetgeen hij inmiddels ook bekwam, tonen verzoekende partijen evenmin een actuele nood aan internationale bescherming aan.

Verzoekende partijen tonen niet aan dat de beschermingsmaatregelen die werden genomen niet beantwoorden aan de criteria van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij geen toegang tot

bescherming vanwege de overheid zullen hebben indien zij opnieuw zou worden lastiggevallen door hun voormalige werkgever.

De Raad herinnert er aan dat de verplichting voor staten om redelijke maatregelen te nemen om vervolging of ernstige schade te voorkomen en de plicht hebben hun burgers te beschermen maar dat dit geen resultaatsverbintenis is en dat absolute bescherming in elk geval onmogelijk is.

Verder wijzen verzoekende partijen erop dat verzoekster een Belgisch psychologisch attest heeft neergelegd, alsook een forensisch medisch rapport dat werd opgesteld in het kader van de klacht die verzoekster tegen haar voormalige werkgever had ingediend en waarin de psychologische gevolgen van de seksuele druk waaraan zij werd blootgesteld, worden geanalyseerd. Verzoekende partijen menen dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen geen melding maakt van dit document. Verzoekende partijen wijzen er daarnaast ook op dat verzoekster bijzonder emotioneel was tijdens het persoonlijk onderhoud en herhaaldelijk heeft gehuild. Verzoekende partijen stellen dat bovengenoemde elementen tot uiterste omzichtigheid en soepelheid noopten vanwege de commissaris-generaal, zowel in het kader van het persoonlijk onderhoud als bij de analyse van de verklaringen. Zij menen echter dat zowel de inhoud van de notities van verzoekster haar persoonlijk onderhoud, als de motivering van de bestreden beslissing, wijzen op een flagrant gebrek aan voorzichtigheid en flexibiliteit vanwege de commissaris-generaal. Verzoekende partijen stellen dat de commissaris-generaal kennelijk onvoldoende rekening heeft gehouden met de bijzondere procedurele noden van verzoekster.

Uit het administratief dossier blijkt dat de persoonlijke onderhouds van verzoekende partijen goed zijn verlopen en dat er nergens tijdens de onderhouds opmerkingen werden gemaakt over het verloop ervan. Wat betreft verzoeksters psychische problemen als gevolg van de seksuele intimidatie door haar voormalige werkgever, heeft de commissaris-generaal bovendien beantwoord aan haar nood aan bijzondere procedurele noden. Zo werd zij bijgestaan door een vrouwelijke tolk en vrouwelijk ambtenaar zoals gevraagd door verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken. De *protection officer* wees er tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekster tevens op dat het mogelijk is dat het moeilijk zal zijn voor haar om te praten over wat ze heeft meegemaakt en dat het aldus belangrijk is dat ze haar tijd neemt en steeds een pauze kan nemen als ze daar nood aan heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Verzoekende partijen laten bovendien na *in concreto* aan te tonen waar of op welke wijze verzoeksters psychische problemen het beantwoorden van de vragen op het Commissariaat-generaal zouden hebben beïnvloed. Evenmin tonen zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motiveringen en beslissingen.

Waar verzoekende partijen menen dat de commissaris-generaal geen melding maakt van het forensisch medisch rapport dat werd opgesteld in het kader van de klacht die verzoekster tegen haar voormalige werkgever had ingediend en waarin de psychologische gevolgen van de seksuele druk waaraan zij werd blootgesteld, worden geanalyseerd, blijkt uit het administratief dossier dat voornoemd stuk wel degelijk werd besproken tijdens het persoonlijk onderhoud (p. 16) en deel uitmaakt van de gerechtelijke documenten die door verzoekende partijen werden neergelegd (zie stuk 8 van het administratief dossier). Alle neergelegde documenten, inclusief de stukken die verzoeksters psychische problemen ondersteunen, werden dan ook in rekening genomen, doch werd terecht geoordeeld dat deze stukken geen afbreuk konden doen aan de gedane vaststellingen.

Hoe dan ook wijzigen deze documenten de vaststelling dat uit verzoekers' verklaringen en de voorgelegde documenten niet blijkt dat er in hun zaak niet werd opgetreden door de Salvadoraanse autoriteiten niet noch plaatsen zij de vaststelling dat verzoekers het nalieten om na het beweerde incident van 19 december 2019 beroep te doen op nationale bescherming in een ander daglicht.

Verzoekende partijen betogen ook nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen omwille van hun verblijf in het buitenland waardoor zij worden geacht over financiële middelen te beschikken en verwijzen naar rapporten waarbij mensen die terugkeren uit het buitenland door bendes worden gevisieerd.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, vermeld in de verweernota, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviseerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekende partijen slagen hier niet in.

Verzoekende partijen hebben immers geen enkele melding gemaakt van bende geweld en/of bende gerelateerde problemen. Aldus blijkt niet dat verzoekende partijen voor hun komst naar België alsnog in de specifieke negatieve aandacht van bende leden stonden, evenmin zijn daartoe andere indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden geviseerd door bende leden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende partijen nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Bovendien kan er wat betreft de door verzoekers bijgebrachte rechtspraak nog op worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de bijgebrachte arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Waar verzoekende partijen nog opwerpen dat hen het voordeel van de twijfel dient te worden verleend in toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wordt herhaald dat de seksuele intimidatie van verzoekster door haar voormalige werkgever ter zake niet ter discussie staat, doch blijkt uit verzoekers' verklaringen dat zij beroep konden/kunnen doen op de hulp en bescherming door de Salvadoraanse autoriteiten.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekende partijen bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïsoleerd.

2.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle

partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*”, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekende partijen brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF